

DEBAT DE POLÍTICA GENERAL 2005 (5-10-2005) (Intervenció Pere Sampol i Mas)

Senyor President, senyores i senyors diputats:

Ara fa un any just del passat debat de política general. En el discurs llegit pel President del Govern va anunciar un tema que va ser portada a tots els diaris: Matas anuncia un nou Règim Especial per a Balears. Grans titulars a tots els mitjans de comunicació i..., que n'han tornat a sentir parlar ni una sola vegada al llarg d'aquest any?.

Aquest és l'exemple que defineix l'actuació del Govern del PP: improvisació, titulars i desgavell. En què ha quedat aquest anunci estel·lar?. En grans titulars de diari.

Un exemple semblant va passar amb el tema que avui més preocupa de la nostra economia: el tot inclòs. Davant les queixes de distints sectors econòmics: restauració, comerç, indústries d'oci,... el senyor Matas aprofita una de les fires turístiques internacionals per anunciar una llei de regulació del turisme tot inclòs. Ha passat més d'un any i res. S'ha creat una comissió d'experts i cada vegada que alguna associació empresarial protesta es convoca una mesa, es dialoga, s'anuncien bones intencions,... i foto amb grans titulars. Res més.

No es pot dur una política més erràtica en turisme. La targeta verda és un fracàs que, no només no recapta doblers per reinvertir en medi ambient, sinó que mos ne costa. La promoció turística no pot ser més confusa. L'equip ciclista ha passat de ser la bandera promocional del Govern a ser prescindible per poder finançar el Menorca Basquet. Tot demostra una evidència: el Partit Popular no té política turística. M'ho deia fa unes setmanes un empresari que té diversos negocis en el sector: "la conselleria de turisme podria desaparèixer, tanmateix qui marca la política turística a Balears són els touoperadors". Mentrestant, mentre el Govern fa reunions, fotos i titulars de premsa, dia a dia la nostra oferta turística es degrada. Mallorca i Eivissa es venen a 30, fins i tot a 19 € per dia.

Dormir, menjar, entreteniment i beure barra lliure per 19 euros diaris. Com és possible? Saben quina quantitat té assignada per cada turista el cap d'economat d'un hotel en règim de tot inclòs?: 3,5 euros per dia. 3,5 euros i els dona menjar i beure a voler. I el personal, ¿què pot cobrar perquè a l'hoteler li surtin els números? Una treballadora que fa pocs anys havia de fer 18 habitacions per dia, ara n'ha de fer 24, pel mateix salari, o menys. Moltes hores, poc doblers. I centenars de petites empreses familiars de comerç, restauració, oci, transport,... que senten les declaracions triomfalistes del

Govern, que s'ha recuperat l'optimisme, que venen més turistes, però que han passat l'any més dolent des de la crisi de principis dels anys 90.

I encara han de sentir que gràcies al PP s'ha recuperat el dinamisme de l'economia balear. Dinamisme?. Provi de passejar per la majoria de zones turístiques i veurà la quantitat de locals que se traspassen, en ple mes d'agost. I la cadena Sol, Barceló, Riu,... posen els seus hotels en venda, se'n van. I molts d'hotelers a l'únic que aspiren és a una norma que els permeti transformar els hotels en apartaments. Ha començat la deslocalització de la primera indústria de Balears?

Davant aquesta situació que ja ha encès totes les alarmes, el Govern del PP està en babilia, o pitjor, afegint en el banyat. Davant la pèrdua progressiva de rendibilitat del turisme la única recepta és més construcció. Fins al punt que s'amenaça el futur del propi turisme. No ho diu el GOB ni Greenpeace, ho diu EXCELTUR: *"si es consumeixen les previsiones de creixement urbanístic es consolidaria una trama urbana al voltant del litoral difícilment compatible en moltes de zones amb les actuals activitats ludicoturístiques..."* I afegeix, *"si es manté el model actual ens trobaríem davant un creixement intens en places i escàs quan a la millora de la competitivitat i atractiu de les destinacions"*. No, no creguin que ara ens hem convertit a les tesis dels hotelers. El PSM fa anys que ho venim advertint. A bona hora els hotelers s'exclamen. Obriren la porta al llop i ara es queixen que s'hagi menjat les ovelles.

Però és ben cert que la política del Partit Popular no pot ser més contrària a totes les recomanacions dels experts en turisme. Davant la pèrdua de rendibilitat del turisme, més urbanització. Totes les iniciatives legislatives que el Govern ha presentat aquests dos anys han estat per fomentar la capacitat d'edificació. I per evitar la caiguda en picat de tots els indicadors econòmics ha llançat la contractació d'obra pública més important de la història. La recepta és de manual. En el moment de crisi les administracions han d'injectar recursos. El problema, però, és que aquesta gran licitació d'obra pública té tres errors importants:

El primer, s'han concentrat les obres en un període massa breu de temps. Això està provocant gravíssims problemes. Únicament menys del 30% de les obres s'han adjudicat a empreses de Balears. Florentino Pérez, germanes Koplovich, ... empreses amb seu a Madrid, que s'havien generat grans expectatives amb el Plan Hidrológico Nacional, i que es veu que establiren una bona relació amb el ministre Matas, fan bons negocis aquí. Com ja va passar amb el Pla Mirall, convocat en l'anterior etapa de President del senyor Matas, s'ha atret grans constructores de fora, que s'han instal·lat aquí i fan la competència a les nostres empreses, que s'han de menjar les miques de les subcontractes. A més, tan quantitat d'obra pública ha obligat les empreses a comprar més maquinària, més camions i contractar més treballadors en el sector de la construcció, que ja estava sobredimensionat. El resultat és que s'ha provocat artificialment una nova onada d'immigració, que contribueix a la

saturació dels serveis públics i transforma socialment els nostres municipis,... I un fenomen que en si mateix és positiu, la immigració, perquè ajuda a rejuvenir la població, fomenta la interculturalitat, genera ma d'obra,... estimulat artificialment crea greus problemes d'integració, de convivència, d'exclusió social. Les barriades de les ciutats, els pobles de l'interior estan canviant vertiginosament la seva estructura social, generant uns problemes als ajuntaments que no tenen capacitat de digerir.

- Un segon error en la contractació d'obra pública és que, especialment pel que fa a les autopistes, són unes obres sobredimensionades. Era necessària tanta ostentació? No es podien projectar unes carreteres més adequades a unes Illes que han de ser escrupuloses amb el manteniment del paisatge? Mirant S'Arenal, Magalluf, Sant Antoni,,,,, quantes vegades no hem sentit "*si poguéssim tornar 30 anys enrera fariem les coses d'una altra manera*". Mentida, encara les farien pitjor. Tornarien a edificar a primera línia. Ho fan. Tornarien a planificar noves poblacions de cinc mil habitants. Ho fan. Tornarien a fer grans autopistes allà on bastaria desdoblar la carretera existent. Ho fan. Tornarien a encimentar el litoral amb ports esportius. Ho fan. Tornarien a destrossar l'entorn dels nostres monuments més emblemàtics. Ho fan...

- El tercer error és que les autopistes que construeixen són molt cares, caríssimes.

Obres com la carretera de Valldemossa, prevista al conveni de carreteres per 7.970.000 euros, s'ha adjudicat per més de setze milions, més del doble.

El túnel de Sa Mola a Sóller, previst al conveni per 4.790.000 euros, s'ha adjudicat per 21.449.000 euros.

La Segona Ronda d'Eivissa, prevista per 4.300.000 euros, s'ha adjudicat per 23.400.000 euros, més de 5 vegades el valor inicial.

Però el que ja no té cap justificació possible són dues obres a Eivissa. El nou accés a l'Aeroport, previst al conveni per 3.930.000 euros, passa a tenir un pressupost de 59.968.000 euros, 15 vegades més, i, escoltin bé, s'adjudica per 221 milions d'euros. 221 M€!

I el desdoblament d'Eivissa a Sant Antoni, previst al conveni per 4.710.000 euros, es projecta per 70.833.000 euros, i s'adjudica per 260 milions d'euros. 260 M€!

Dues obres que el Partit Popular havia previst al conveni per un total de 9 milions d'euros acaben constant-nos 482 milions que pagarem fins l'any 2030. Això és previsió? Això és planificació? Això és gestionar bé? Això és gestionar amb eficàcia?. Com és possible que dues carreteres es pressupostin per valor de 15 vegades més del previst just fa dos anys? Això és un govern serio? Però el que resulta absolutament escandalós és que, per burlar la llei de dèficit zero, feta pel propi Partit Popular, es recorri al finançament privat i la financiació ens costi el 14,3% (quan el Govern trobaria finançament al 2,3%). Me diran que dins aquest cost també hi ha el manteniment durant 25 anys. D'acord. Aleshores, que els costarà a les empreses adjudicatàries finançar aquesta operació? Com a màxim 45 milions d'euros, i en cobraran més de 300 milions.

És a dir, mantenir uns 22 quilòmetres de carretera ens costarà més de 12 milions d'euros anuals durant 25 anys. Més de 2.000 milions de ptes anuals per mantenir 22 quilòmetres de carretera? 100 milions de pts anuals per cada quilòmetre de carretera!!! Senyores i senyors, això no són solucions, són hipoteques de per vida. Això no és defensa dels interessos públics, això és, simplement, el major "pelotazo" de la història de Balears, i n'hem vist molts de "pelotazos", però escàndol com aquest cap.

Senyor Matas, el seu model no genera riquesa, el seu model genera rics, a costa de la butxaca dels ciutadans... Quan més de 7.500 famílies de Balears viuen en la pobresa extrema, i un quart de les famílies no pot arribar a final de mes, és immoral que algú s'enriqueixi tan ràpidament amb recursos públics, amb la complicitat del Govern.

I aquí no acaba el desgavell d'aquest Govern. Saben senyores i senyors diputats quin endeutament ha generat el senyor Matas amb un any i mig?, d'1 de gener de 2004 a 30 de juny de 2005 el Govern s'ha endeutat per valor de 3.335 milions d'euros, més de 554.000 milions de pts. El senyor Matas està comproment despesa fins l'any 2035, està gastant el pressupost dels propers 6 governs, de les 6 properes legislatures.

I perquè? Perquè aquesta hipoteca de futur? Bàsicament per una opció estratègica que condicionarà el futur de Mallorca i Eivissa, i gràcies a que a Menorca no poden: la construcció de grans autopistes i una clara opció pel vehicle privat. La pregunta és: és correcte aquesta opció de futur? Senyor Matas, és correcte hipotecar el país condemnant l'actual i la propera generació a ser mono dependents del vehicle privat quan els preus dels carburants han entrat en una escalada imparabile? Perquè això era totalment previsible. Un governant, sobretot quan pren la decisió d'hipotecar les institucions per una opció estratègica tan dràstica, que transforma profundament el territori i la societat que hi viu, ha de tenir previst un tema tan fonamental com l'evolució dels preus dels carburants. I per això no importa ser doctor honoris causa, basta llegir alguns articles d'experts o informes d'organismes oficials internacionals, com el del senyor Simmons, ex-president de la Comissió Nacional d'Energia dels EE.UU, que afirma que en aquesta dècada el preu del barril de petroli arribarà als 200 dòlars, fet que provocarà una crisi que obligarà a realitzar transformacions profundes en el model econòmic, afegint, "*el transport, en especial el de carretera, es debilitarà fortament*". O l'informe del Deutsche Bank que afirma "*el polítics visionaris, els empresaris i els economistes s'haurien de preparar pel sòtil del preu del petroli, per realitzar una transició suau*".

Però, quina transició suau podem fer, quina inversió en transport col·lectiu podem fer si estam hipotecats pels propers 25 anys? Què ens costarà aviat desplaçar-nos al lloc de treball? No hauria estat més racional planificar unes carreteres més adequades a les distàncies que tenim a les Illes, més segures que les que estan realitzant (una carretera desdoblada amb paret mitjanera és

més segura que una autopista), més respectuoses amb el territori (utilitzant els traçats existents), i més barates. I a la vegada construir una bona xarxa de transport ferroviari, modern, ràpid, ecològic i, sobretot, més econòmic que el desplaçament en cotxe?.

Això si, han demostrat que saben construir autopistes, maldament ens costin un ull de la cara. Llàstima que no siguin tan ràpids per complir la promesa electoral de fer gratuïts els llibres de text, o per garantir la lliure elecció de centre escolar, com havien promès, o per construir hospitals... Han passat prop de dos anys i mig des que el Partit Popular torna a governar i encara no sabem quan podrà començar la construcció del nou hospital de Son Dureta. Un projecte, redactat en temps del ministre del PP Romay Becharia i que l'anterior govern va deixar a punt de licitar. Resultat, dos anys i mig perduts, cost de redacció d'un nou projecte, cost d'adquisició d'un terrenys rústics a 27 €/m², saturació de Son Dureta, necessitat de construir nous accessos, urbanització de l'entorn de La Real... Per quin motiu? Fa unes setmanes, en aquesta Sala, ja li vaig fer una pregunta que va quedar sense resposta. És veritat la informació publicada a un diari de Mallorca que afirma que un any abans de les eleccions es va celebrar un sopar al restaurant Sacha de Madrid, en el que assistiren un ministre mallorquí i un grup d'empresaris mallorquins, i que el senyor Matas va informar els assistents que si guanyava les eleccions ubicaria el nou Son Dureta entre la carretera de Valldemossa i La Real? Si no és veritat, quina explicació té que quatre dels comensals un any més tard tenien cada un d'ells una opció de compra sobre les quatre finques que envolten Son Espases? Quina tipificació té aquesta conducta, informació privilegiada, tràfic d'influències...?

Senyores i senyors, Vázquez Montalbán, poc abans de morir va escriure "*hem passat de ser devorats pels taurons a ser devorats per les tonyines*". Es referia a que el tauró és un animal que en estar saciat s'atura de menjar, però la tonyina és un animal voraç, que mai no està saciat. Devora frenèticament el banc de peixos fins que no en queda cap i llavors en cercar un altre. Aquesta és la sensació que molts tenim des que el PP ha tornat "sin complejos" al Govern, la de que s'estan abocant damunt el que queda de Mallorca i d'Eivissa amb una voracitat de tonyina.

I un, forçat, s'ha de demanar d'on surt tant d'autoodi. Pareix que volen destruir tot el que ens dóna identitat de poble. Les agressions a la nostra llengua han estat constants des del primer moment. L'escarni de la nostra llengua que es fa a alguns programes d'IB3 no es toleraria a cap televisió pública del món. Han intentat dur la confrontació lingüística a les escoles, en contra de tota la comunitat educativa, ensenyants i pares i mares. Baix la defensa d'un fals bilingüisme llancen un clar missatge als nou vinguts: si no voleu no és necessari que aprengueu la llengua pròpia de Balears. I, tanmateix, fins i tot el Consell d'Europa ha recomanat la immersió lingüística a l'escola com a únic sistema d'evitar la mort del català i d'assegurar el coneixement dels dos idiomes oficials.

Finalment, senyores i senyors diputats, voldria intentar aclarir la postura del President del Govern sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia i el model de finançament. Precisament aquesta setmana passada vàrem conèixer la quantitat que rebrem els ciutadans de Balears dels pressuposts generals de l'Estat. Cap novetat, com sempre som els darrers en quant a despesa i inversió per càpita. Va passar amb tots els pressuposts de la UCD, amb tots els pressuposts del PSOE, amb tots els pressuposts del PP, i ara torna a passar en la segona etapa del PSOE. A més a més, ara coneixem el resultat del model de finançament imposat pel Partit Popular l'any 2001. Res de nou. Els ciutadans de Balears som els qui rebem manco finançament per càpita, 241 euros anuals per habitant menys que la mitjana. El que sorprèn és que fa unes setmanes es reunissin els presidents de comunitats autònomes governades pel Partit Popular i acordassin que l'actual sistema de finançament és bo. Senyor President del Govern de les Illes Balears, ¿com pot afirmar que és bo un sistema que ens deixa a la cua en finançament per càpita, que ens deixa a la cua en el finançament de la sanitat pública?. ¿Qui defensa vostè, les decisions del seu partit maldament ens perjudiquin o els ciutadans als quals ha jurat defensar?

Senyores i senyors, el principal problema que tenim avui els ciutadans de Balears és la gravíssima espoliació fiscal que patim que ens està empobrint progressivament. Enguany s'han publicat diversos estudis sobre els fluxos fiscals entre les comunitats autònomes i l'Estat i tots coincideixen en que les Illes Balears som la comunitat que feim l'aportació més important a les arques de l'Estat i, en contra partida, som els qui rebem menys. S'ha arribat a quantificar la nostra aportació neta a l'Estat en un 15% del nostre PIB. Més de 3.000 milions d'euros. Més de 500.000 pts per persona cada any. Un 15% de tot el que produïm s'ho queda l'Estat amb impostos que no es reinverteixen aquí. Naturalment això té conseqüències greus. Guillem López Casanoves ha publicat l'evolució de la renda familiar disponible en poder de compra. És a dir, la renda que queda disponible a les famílies després de pagar els impostos i rebre els serveis de l'Estat. Doncs bé. Les Illes Balears l'any 1995 estàvem 12,5 punts per sobre la mitjana, l'any 2003 estam 0,5 punts per baix de la mitjana, ocupant el número 10 del ranking. En aquests moments les Illes Balears aportam recursos a comunitats autònomes que tenen més renda que nosaltres.

Bé idò, davant aquests fets, què fa el senyor Matas? Durant un any el senyor Matas i la senyora Estaràs s'han cansat de dir que defensaran el mateix que Catalunya, i que si Catalunya incorpora un nou model de finançament a l'Estatut, també ho exigirien per Balears. Però ahir mateix es va produir un fet importat. Mariano Rajoy i el Partit Popular varen anunciar una campanya "hasta el último rincón de España", contra l'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya. I el discurs del senyor Matas va canviar radicalment. Va transmetre dues idees: "*no podem perdre el carro d'aquest procés de reformes...amb la garantia de que no podem perdre posicions relatives*". I quines posicions podem perdre, si anam els darrers destacats. És com si el corredor que va el

darrer, "el farolillo rojo", treu pit i diu no consentiré que ningú em passi. Per favor!

La segona idea: "*si qualcú adquireix una situació de privilegi sobre la resta, és quan vull sol.licitar a aquesta Cambra que ens posem tots d'acord per defensar junts els interessos dels ciutadans de les Illes Balears*". Ja hi ha hagut situacions de privilegi tots aquests anys, i no ha protestat. ¿Què ens demana, senyor Matas, que fem campanya junts contra l'Estatut de Catalunya. Per aquí no ens cerqui. Per demanar el mateix que Catalunya anirem amb qui sigui, perquè el sistema proposat per Catalunya ens interessa molt més a Balears que a Catalunya. Simplement, perquè Catalunya aporta a Espanya el 9% del PIB i nosaltres el 15%. Però no ens cerqui per fomentar odi d'uns cap uns altres, com fan vostès de manera irresponsable.

Senyores i senyors diputats, el nostre problema no és Madrid. El nostre problema és que Madrid, entès com a un sistema centralista que ens ofega econòmicament, Madrid és aquí dins. Madrid són vostès, senyor Matas, senyora Armengol o senyor Antich, senyors diputats i senadors que mai heu aixecat la veu per defensar els ciutadans que vos han votat. La legislatura passada els del PSOE de Balears es queixaven, justament, de la discriminació del Govern d'Aznar, ara callen. Ara els del PP protesten, quan aplaudien l'època Aznar que els ciutadans de Balears vàrem rebre un terç del que ens corresponia. No debades Pere Capellà es demanava: "*Què té aquesta Terra nostra, que congria tants traïdors...*" Tots coneixeu la situació de marginació econòmica que patim a Balears, en sou ben conscients, però no estau disposats a enfrontar-vos amb els vostres partits per aprovar un bon Estatut d'Autonomia, que ens faci ciutadans de primera. No estau disposats a plantar cara als vostres partits per exigir un bon sistema de finançament, que acabi amb una injustícia que ens espolia els recursos que generam i ens empobreix dia a dia.

Finalment, senyores i senyors diputats, és obligat una referència a la degradació de la vida política a la nostra terra, especialment quan afecta una institució com la Presidència del Govern. És molt greu que una sentència judicial hagi considerat demostrat que en els despatxos de la Presidència del Govern de les Illes Balears, essent president el senyor Matas, s'obriren i s'arxivaren 32 correus electrònics d'una altra institució governada per un adversari polític. És cert que el jutge no ho ha considerat delictu, però, ¿i la responsabilitat política? Qui ens assegura que aquestes pràctiques no continuen? Qui ens assegura que només s'espia el senyor Quetglas i no altres adversaris polítics?. Senyores i senyors, a EEUU un president va dimitir quan es va descobrir que espia els seus adversaris. I aquí?

El segon cas és el vot particular emès per tres magistrats de carrera en relació al cas Formentera. Duríssim. Ha fet falta que tres magistrats de la més alta instància judicial de Balears, el Tribunal Superior de Justícia, hagin aixecat la veu i reivindicat de forma clara el principi d'igualtat davant la llei a Balears,

denunciant que la no imputació del senyor Matas i la senyora Estaràs contravé el principi fonamental d'igualtat en la aplicació de la Llei que proclama l'art. 14 de la Constitució. Ens han dit, aquests tres magistrats, que a les Illes Balears, davant la Llei, davant la Justícia, no és el mateix el President que un simple ciutadà, un treballador, un picapedrer, un botiguer,... I això és molt greu. Perquè el principi d'igualtat davant la Llei és una dura conquesta de la humanitat que es remunta a la il·lustració francesa, a partir de la qual fou incorporada als sistemes polítics d'arreu d'Europa i del món.

Acceptam aquest sistema político-jurídic perquè pressuposem que tots som iguals davant la Llei. Però no és així a Balears.

En paraules dels tres magistrats de carrera del Tribunal Superior de Justícia de Balears, *"les eleccions parlamentàries són la clau de tot el sistema democràtic, la font que atorga o retira el poder públic, i el cens electoral constitueix la seva pedra angular"*. I afegeixen: *"La netedat del procés electoral, la seva credibilitat, suposa condició bàsica insubstituïble de la legitimitat del poder democràtic"... La legitimitat del poder democràtic.*

A més dels delictes d'alteració fraudulenta del cens electoral, es va cometre un delicte de falsedat i un altre de resolució injusta al contractar a la senyora Maria de la Pau Segura inventant-se una entrevista oral i desqualificant la resta de concursants per desconèixer l'idioma rus (indispensable per comerciar amb Argentina, com tothom sap), quan la tal senyora no en té ni nocions. Es va cometre un delicte de malversació de fons públics pagant despeses de viatge a l'Argentina a la senyora Segura quan no tenia cap contracte amb l'Administració. Es va prevaricar, en paraules dels tres magistrats... I ningú paga políticament? Qui se'n fa responsable polític? El senyor Rotger, gerent de l'IDI, que va firmar els contractes de tots els contractats per executar la trama de captació de vots? El senyor Cardona, president de l'empresa pública? La senyora Estaràs, que tenia contractat l'ideòleg de tota l'operació?, el senyor Matas, responsable de tots els nomenaments d'aquests càrrecs? Ningú?

Senyores i senyors, la credibilitat del sistema democràtic depèn del compliment escrupulós d'unes regles de joc elementals. Els partits polítics i els ciutadans hem de poder tenir una confiança cega en que les institucions garantiran que el cens electoral no està manipulat, i avui no tenim aquesta garantia. Els ciutadans hem de poder confiar plenament en un sistema judicial, que avui està profundament dividit a les Illes Balears per no respectar-se el principi sagrat de que tots som iguals davant la Llei. Els partits polítics i els ciutadans hem de poder confiar en la imparcialitat i l'objectivitat dels mitjans de comunicació, especialment si són públics, però avui veiem com determinats mitjans de comunicació, en especial els autonòmics, estan al servei del Govern. Senyores i senyors, si fallen aquests tres puntals de la democràcia: cens electoral net, justícia imparcial, mitjans de comunicació objectius, falla tot el sistema democràtic. I, en conseqüència, es pot qüestionar la legitimitat dels qui ostenten el poder.

Senyores i senyors del Partit Popular. Quin País volen construir? Mai no ho han confessat, però en veiem el resultat: Unes Illes encimentades, convertides en una espècie de parc temàtic. Una llengua i cultures folcloritzades. Una economia subordinada a interessos de tour operadors i empreses madrilenyes. Una agricultura agonitzant, mentre es represàlia els sospitosos de col·laborar amb l'anterior Govern. Un poder polític que utilitza qualsevol pràctica il·legítima per perpetuar-se en el poder.

No sabem si tenen un projecte de País, el que si sabem és que si continuen per aquest camí no quedarà País.
Moltes gràcies.